ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 28ης Νοεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-94/04,

European Environmental Bureau (EEB), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Pesticides Action Network Europe, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία),

European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT), με έδρα τις Βρυξέλλες,

Stichting Natuur en Milieu, με έδρα την Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες),

Svenska Naturskyddföreningen, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία),

εκπροσωπούμενους από τους δικηγόρους P. van den Biesen, G. Vandersanden και B. Arentz,

προσφεύγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. Doherty, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζομένης από

Syngenta Ltd, με έδρα το Guildford (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενης από τους C. Simpson, solicitor, και D. Abrahams, barrister,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της οδηγίας 2003/112/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ώστε να καταχωρηθεί το paraquat ως δραστική ουσία (ΕΕ L 321, σ. 32),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

Οδηγία 91/414/ΕΟΚ

1 Το άρθρο 4 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1) προβλέπει τους όρους και τη διαδικασία κοινού δικαίου που εφαρμόζονται για τη χορήγηση, αναθεώρηση και ανάκληση εγκρίσεων κυκλοφορίας στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας διευκρινίζει ότι μπορούν να εγκρίνονται μόνο τα προϊόντα των οποίων οι δραστικές ουσίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι. Απόκειται στην Επιτροπή να συντάξει τον κατάλογο των εγκεκριμένων δραστικών ουσιών σύμφωνα με προκαθορισμένη διαδικασία.

2 Στο άρθρο 5 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ διασαφηνίζονται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την καταχώριση των ενεργών ουσιών στο παράρτημα Ι. Η καταχώριση αυτή είναι δυνατή μόνον εφόσον, με βάση τις τρέχουσες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, μπορεί να θεωρηθεί ότι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την οικεία ενεργό ουσία πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις έχουσες σχέση με την ανυπαρξία βλαπτικότητας όσον αφορά την υγεία των ανθρώπων και των ζώων, καθώς και όσον αφορά το περιβάλλον.

3 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 αυτής, τα κράτη μέλη μπορούν, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, να εγκρίνουν τη διάθεση στην αγορά, στην επικράτειά τους, φυτοπροστατευτικών προϊόντων περιεχόντων μη περιλαμβανόμενες στο παράρτημα Ι δραστικές ουσίες και τα οποία ήδη κυκλοφορούσαν στην αγορά για δύο έτη ύστερα από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της οδηγίας, δηλαδή την 26η Ιουλίου 1993.

4 Οι δραστικές ουσίες που περιέχονται στα προϊόντα για τα οποία ισχύει η προβλεπόμενη από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας παρέκκλιση αποτελούν το αντικείμενο προοδευτικής εξετάσεως στο πλαίσιο προγράμματος εργασίας της Επιτροπής.

Ο κανονισμός 3600/92/ΕΟΚ

5 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3600/92 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του πρώτου σταδίου του προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ (ΕΕ L 366, σ. 10), προβλέπει ότι η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των δραστικών ουσιών που πρόκειται να εξεταστούν και ορίζει το κράτος μέλος που θα είναι εισηγητής όσον αφορά την εκτίμηση κάθε δραστικής ουσίας.

6 Από τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού 3600/92 προκύπτει ότι το οριζόμενο ως εισηγητής κράτος μέλος οφείλει να εκτιμήσει την οικεία δραστική ουσία και να υποβάλει στην Επιτροπή έκθεση αξιολόγησης του φακέλου όπου περιλαμβάνεται σύσταση για την καταχώριση της δραστικής ουσίας στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414 ή για τη θέσπιση άλλων μέτρων, όπως η απόσυρσή της από την αγορά.

7 Η Επιτροπή αναθέτει το έργο της εξετάσεως του φακέλου και της εκθέσεως στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων που έχει συσταθεί με το άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1).

8 Το άρθρο 7, παράγραφος 3α, του κανονισμού 3600/92, που προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1199/97 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση του κανονισμού 3600/92 (ΕΕ L 170, σ. 19), προβλέπει ότι η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο κειμένου το οποίο μπορεί να λάβει διάφορες μορφές. Εάν προτείνεται να καταχωρισθεί η δραστική ουσία στο παράρτημα Ι της οδηγίας, πρόκειται για σχέδιο οδηγίας. Εάν το σχέδιο σκοπεί στη λήψη αρνητικών μέτρων κατά της δραστικής ουσίας, συμπεριλαμβανομένης της ανάκλησης των αδειών για φυτοπροστατευτικά προϊόντα περιέχοντα την ουσία αυτή, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει σχέδιο αποφάσεως απευθυνόμενο στα κράτη μέλη.

Ιστορικό της διαφοράς

9 Οι προσφεύγοντες είναι έξι στον αριθμό. Ο πρώτος είναι το European Environmental Bureau (ΕΕΒ), ένωση βελγικού δικαίου με αντικείμενο, σύμφωνα με το καταστατικό της, ιδίως, την προώθηση της προστασίας και της διατήρησης του περιβάλλοντος στο πλαίσιο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Το ΕΕΒ συμμετέχει σε διάφορα συμβουλευτικά όργανα της Επιτροπής, ιδίως στη μόνιμη ομάδα «Φυτοπροστατευτική» και στη συμβουλευτική επιτροπή «Γεωργία και περιβάλλον». Η εν λόγω ένωση είναι επίσης μέλος του European Habitats Forum και, υπό την ιδιότητα αυτή, απολαύει καθεστώτος συμμετέχοντος μέρους και παρατηρητή στο πλαίσιο της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

10 Ο δεύτερος προσφεύγων, το Pesticides Action Network Europe, είναι εταιρία βρετανικού δικαίου με αντικείμενο την προώθηση μονίμων εναλλακτικών λύσεων στη χρήση φυτοφαρμάκων. Συμμετέχει στη Stakeholders' Conference on the Development of a Thematic Strategy on the Sustainable Use of Pesticides (συνδιάσκεψη συμμετεχόντων μερών για την ανάπτυξη θεματικής στρατηγικής σχετικά με τη μόνιμη χρήση φυτοφαρμάκων, που οργανώθηκε από την Επιτροπή στις 4 Νοεμβρίου 2002.

11 Ο τρίτος προσφεύγων, οι International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), είναι μια διεθνής ομοσπονδία εθνικών συνδικαλιστικών οργάνων εκπροσωπούντων εργαζομένους απασχολουμένους σε διαφόρους τομείς, όπως αυτοί της γεωργίας και των φυτειών. Σύμφωνα με το καταστατικό του, οι IUF έχουν ως κύριο αντικείμενο την προάσπιση των γενικών και ειδικών συμφερόντων των εργαζομένων από όλα τα κράτη μέλη που απασχολούνται στους τομείς που αυτή καλύπτει. Οι IUF αποτελούν μέρος της ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας συνδικαλιστικών οργάνων, που έχει αναγνωριστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως η μόνη αντιπροσωπευτική, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, διεπαγγελματική συνδικαλιστική οργάνωση.

12 Οι European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT) είναι ένωση βελγικού δικαίου αποτελούσα έναν από τους περιφερειακούς κλάδους της IUF. Οι EFFAT συμμετέχουν σε διάφορα θεσπισμένα από την Επιτροπή συμβουλευτικά όργανα όπως η μόνιμη ομάδα «Φυτοϋγειονομική» και η συμβουλευτική επιτροπή «Γεωργία και περιβάλλον».

13 Ο πέμπτος προσφεύγων, το Stichting Natuur en Milieu (στο εξής: Natuur en Milieu), είναι ίδρυμα ολλανδικού δικαίου το οποίο, σύμφωνα με το καταστατικό του, έχει ως κύριο αντικείμενο «την παροχή φωνής στα στοιχεία που στερούνται αυτής» και την προσφορά ζωντανής φύσεως και υγιούς περιβάλλοντος για τις παρούσες και μέλλουσες γενεές. Το ίδρυμα αυτό αποτελεί μέλος του ΕΕΒ.

14 Ο έκτος προσφεύγων, η Svenska Naturskyddföreningen (στο εξής: Naturskyddföreningen), είναι ένωση σουηδικού δικαίου με κύριο αντικείμενο, σύμφωνα με το καταστατικό της, την κινητοποίηση της δημόσιας γνώμης και τον επηρεασμό της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων όσον αφορά την προστασία της φύσης και του περιβάλλοντος, καθώς και την άσκηση δράσεων για την προστασία και τη διατήρηση των ζωών που παρουσιάζουν οικολογικό ενδιαφέρον. Εξάλλου, η Naturskyddföreningen είναι κύριος αγροκτήματος, στο Osaby, στη νοτιοανατολική πλευρά της Σουηδίας, του οποίου η γεωργική δραστηριότητα είναι εγγυημένη ως ούσα εξ ολοκλήρου οργανική. Σύμφωνα με τους προσφεύγοντες, η τοποθεσία επί της οποίας κείται το Osaby και ο όλως αποκλειστικός χαρακτήρας των βιοτόπων που διαφυλάσσονται σχετικώς αποτελούν ένα απολύτως βιώσιμο οικότοπο για αμφίβια όπως ο Triturius cristatus και η Rana arvalis που προστατεύονται από την οδηγία 92/43.

15 Τον Ιούλιο 1993, ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η Syngenta Ltd, γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να συμπεριληφθεί το paraquat στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414.

16 Το σημείο 83 του παραρτήματος I του κανονισμού 3600/92 μνημονεύει το paraquat ως αποτελούν μέρος των ουσιών που υπάγονται στην πρώτη φάση του προγράμματος εργασίας της Επιτροπής στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414.

17 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 933/94 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, που αφορά τον καθορισμό των δραστικών ουσιών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των εισηγουμένων κρατών μελών για την εφαρμογή του κανονισμού 3600/92 (ΕΕ L 107, σ. 8), ορίστηκε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ως το κράτος μέλος εισηγητής για το paraquat.

18 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας υπέβαλε στην Επιτροπή, στις 31 Οκτωβρίου 1996, τις εκθέσεις εκτιμήσεως και τις αντίστοιχες συστάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 3600/92. Αυτή η έκθεση εκτιμήσεως εξετάστηκε από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων.

19 Στις 12 Ιουνίου 2003, οι ΕΕΒ, Pesticides Action Network Europe και Naturskyddföreningen ζήτησαν από τους Ευρωπαίους Υπουργούς που ήσαν αρμόδιοι για το περιβάλλον και από την Επιτροπή να μην συμπεριληφθεί το paraquat στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414. Εξάλλου, στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, η EFFAT απηύθυνε την ίδια έκκληση στα μέλη των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Η προσβαλλομένη πράξη

20 Την 1η Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την οδηγία 2003/112/ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414 προκειμένου να συμπεριληφθεί σε αυτή η ενεργός ουσία paraquat (ΕΕ L 321, σ. 32, στο εξής: προσβαλλομένη πράξη).

21 Όπως προκύπτει από το άρθρο 1 και το παράρτημα της προσβαλλομένης πράξεως, το paraquat έχει προστεθεί στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414. Εξάλλου, από το παράρτημα της προσβαλλομένης πράξεως προκύπτει ότι το paraquat μπορεί να χρησιμοποιείται μόνον ως ζιζανιοκτόνο ενώ απαγορεύονται ορισμένες τεχνικές βελτιώσεως της καταστάσεως των περιεχόντων την ουσία αυτή προϊόντων.

22 Το άρθρο 2 της προσβαλλομένης πράξεως προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα κράτη μέλη εκδίδουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις 30 Απριλίου 2005, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την προσβαλλομένη πράξη. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν εν προκειμένω αμέσως την Επιτροπή και εφαρμόζουν αυτές τις διατάξεις από την 1η Μαΐου 2005.

23 Το άρθρο 3 της προσβαλλομένης πράξεως επιβάλλει, ιδίως, στα κράτη μέλη να επανεξετάσουν την έγκριση για κάθε φυτοπροστατευτικό προϊόν που περιέχει paraquat, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι πληρούνται οι όροι σχετικά με την εν λόγω δραστική ουσία, όπως καθορίζονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.

24 Σύμφωνα με το άρθρο 4, πρώτο εδάφιο, της προσβαλλομένης πράξεως, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ώστε οι κάτοχοι αδείας να υποβάλουν έκθεση, το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2008, σχετικά με τις συνέπειες των μέτρων μείωσης του κινδύνου που εφαρμόζονται μέσω προγράμματος ελέγχου και της εφαρμογής των εξελίξεων στα παρασκευάσματα του paraquat. Η διάταξη αυτή προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν άμεσα τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή. Το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, της προσβαλλομένης πράξεως ορίζει ότι η Επιτροπή διαβιβάζει στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της προσβαλλομένης πράξεως, έκθεση στην οποία αναφέρεται εάν εξακολουθούν να πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την καταχώριση στο παράρτημα Ι, και μπορεί να προτείνει οποιαδήποτε τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της απόσυρσης από το παράρτημα Ι, εφόσον αυτή το κρίνει αναγκαία.

25 Το άρθρο 5 της προσβαλλομένης πράξεως ορίζει την 1η Νοεμβρίου 2004 ως ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της πράξεως αυτής.

26 Τέλος, το άρθρο 6 της προσβαλλομένης πράξεως προβλέπει ότι αποδέκτες αυτής είναι τα κράτη μέλη.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

27 Οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Φεβρουαρίου 2004.

28 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Μαΐου 2004, η καθής πρότεινε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις επί της ενστάσεως αυτής παρατηρήσεις τους στις 30 Ιουλίου 2004.

29 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 2004, η Syngenta Ltd ζήτησε να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της καθής. Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την αίτηση αυτή. Η παρεμβαίνουσα δεν κατέθεσε το υπόμνημά της εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

30 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

31 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

32 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος υποβάλει σχετική αίτηση, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου, η σχετική διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός εάν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας έχει επαρκώς διαφωτιστεί και ότι παρέλκει η διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας.

Επί του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από τη φύση της προσβαλλομένης πράξεως

33 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι στο άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ δεν γίνεται καμία μνεία σχετικά με τη δυνατότητα που έχει ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο να προσβάλει οδηγία. Κατά συνέπεια, ζητώντας από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη, οι προσφεύγοντες ζητούν από τον κοινοτικό δικαστή να αγνοήσει το ακριβές γράμμα του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Εν πάση περιπτώσει, η προσφυγή κατά της προσβαλλομένης πράξεως είναι απαράδεκτη λόγω της κανονιστικής φύσεως των οδηγιών.

34 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, το ότι το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ δεν διαπραγματεύεται ρητώς το ζήτημα του παραδεκτού των προσφυγών ακυρώσεως που ασκούνται από ιδιώτες κατά μιας οδηγίας δεν αρκεί για να μπορούν να κηρύσσονται απαράδεκτες τέτοιες προσφυγές (βλ. τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2003, Τ-321/02, Vannieuwenhuyze-Morin κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1997, σκέψη 21, καθώς και την παρατιθέμενη σχετικώς νομολογία). Πράγματι, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν, απλώς και μόνον με την επιλογή του τύπου της επίμαχης πράξεως, να αποκλείουν την ένδικη προστασία που παρέχει στους ιδιώτες αυτή η διάταξη της Συνθήκης (βλ. τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2002, Τ-84/01, Association contre l'heure d'été κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-99, σκέψη 23, καθώς και την παρατιθέμενη σχετικώς νομολογία).

35 Ομοίως, κακώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αντίκειται προς τον κανονιστικό χαρακτήρα της προσβαλλομένης πράξεως το να μπορεί να αποτελέσει αυτή το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως εκ μέρους ιδιωτών. Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, μια κανονιστική πράξη εφαρμοζόμενη επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών είναι δυνατόν να αφορά κατά τρόπον άμεσο και ατομικό ορισμένους εξ αυτών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13· της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 46· απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Τ-43/98, Emesa Sugar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-3519, σκέψη 47).

36 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί η αντλούμενη από τη φύση της προσβαλλομένης πράξεως ένσταση απαραδέκτου.

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία δικαιώματος των προσφευγόντων για άσκηση προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

37 Η Επιτροπή αμφισβητεί το ότι η προσβαλλομένη πράξη αφορά άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες. Προκειμένου περί του ζητήματος εάν η προσβαλλομένη πράξη αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες, το εν λόγω κοινοτικό όργανο υποστηρίζει ότι μια κανονιστική πράξη μπορεί να αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μόνον εφόσον το θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που του προσιδιάζουν ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτό του αποδέκτη μιας πράξεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 45, καθώς και την παρατιθέμενη σχετικώς νομολογία). Όμως, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

38 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά άμεσα και ατομικώς

39 Προκειμένου περί της σχετικής με τον ατομικό επηρεασμό προϋποθέσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη πράξη τους θίγει ειδικώς, στο μέτρο που η δραστηριότητα εκάστου εξ αυτών συνίσταται στην προάσπιση των υπερτέρων συμφερόντων που διακυβεύονται εν προκειμένω, όπως, συγκεκριμένα, η προστασία του περιβάλλοντος και η δημόσια υγεία. Έτσι, οι ΕΕΒ, Natuur en Milieu και Naturskyddföreningen δραστηριοποιούνται για την προστασία του περιβάλλοντος και τη διατήρηση της φύσεως, συμπεριλαμβανομένης της άγριας πανίδας και χλωρίδας, στο πλαίσιο της οδηγίας 92/43. Η δράση των IUF και EFFAT αφορά την

προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων, ιδίως στη γεωργία, συμπεριλαμβανομένης της υγείας τους. Η προσβαλλομένη πράξη θίγει ειδικώς τα συμφέροντα αυτά διότι καταλήγει, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, σε μια «οπισθοδρόμηση» σε σχέση με την προστασία των εν λόγω συμφερόντων. Οι ανωτέρω προσθέτουν ότι η προσβαλλομένη πράξη θίγει ειδικότερα τη Naturskyddföreningen, της οποίας τα δικαιώματα κυριότητας διακυβεύονται εν προκειμένω.

40 Δεύτερον οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι ΕΕΒ και EFFAT διαθέτουν ένα ειδικό καθεστώς ως σύμβουλοι της Επιτροπής και των λοιπών ευρωπαϊκών οργάνων, όσον αφορά τους αντίστοιχους τομείς αρμοδιότητάς τους, ότι οι Natuur en Milieu, Naturskyddföreningen και IUF απολαύουν ομοίου καθεστώτος, όσον αφορά άλλες εθνικές ή υπερεθνικές αρχές, και ότι, σύμφωνα με το εκ του καταστατικού αντικείμενό τους ορισμένοι από τους προσφεύγοντες έχουν ρητώς ζητήσει από την Επιτροπή να μην καταχωρίσει το paraquat στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.

41 Τρίτον, οι προσφεύγοντες διατείνονται, κατ' ουσίαν, ότι, στο πλαίσιο της ολλανδικής εννόμου τάξεως, θεωρείται ότι οι παραβάσεις των κανόνων του δικαίου περί προστασίας του περιβάλλοντος και της άγριας πανίδας αφορούν άμεσα και ατομικώς τη Natuur en Milieu, ενώ το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με το σουηδικό δίκαιο, και όσον αφορά τη Naturskyddföreningen.

42 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το παραδεκτό της προσφυγής τους προκύπτει από την επιταγή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, από την αρχή της ισότητας των όπλων και από την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εφαρμογή των διατάξεων της Συμβάσεως του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για τα περιβαλλοντικά θέματα (COM/2003/0622 τελικό, στο εξής: πρόταση κανονισμού Århus).

43 Προκειμένου, καταρχάς, περί της αναγκαιότητας να τους διασφαλιστεί αποτελεσματική ένδικη προστασία, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως θα εμπόδιζε το ξέσπασμα μιας πληθώρας περιπλόκων, μακροχρόνιων και δαπανηρών διαδικασιών για χορήγηση αδείας στα διάφορα κράτη μέλη. Κατ' αυτούς, σε περίπτωση που επρόκειτο να κατευθυνθούν στις εθνικές δικαιοδοτικές αρχές, θα υποχρεούνταν να επιβλέψουν την τυχόν υποβολή αιτήσεων για χορήγηση αδείας σε όλα τα κράτη μέλη, να μελετήσουν το νομικό σύστημα των κρατών στα οποία θα υποβαλόταν αίτηση χορηγήσεως αδείας διαθέσεως στην αγορά και να κινήσουν διαδικασίες ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων. Επιπλέον, λόγω της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως που προβλέπει το άρθρο 10 της οδηγίας 91/414, οι προσφεύγοντες που θα επιθυμούσαν να αντιταχθούν στη διάθεση στην αγορά προϊόντων περιεχόντων το paraquat θα έπρεπε να παρέμβουν σε όλες τις εθνικές διαδικασίες. Τέλος, υποστηρίζουν ότι, αντίθετα προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, δεν πρόκειται εδώ για ζήτημα απλής διευκόλυνσης, εφόσον είναι πρακτικώς αδύνατο να αποφανθεί ένα εθνικό δικαστήριο επί του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως. Εξ αυτού προκύπτει ότι, από την άποψη της αποτελεσματικότητας των μέσων ένδικης προστασίας που προσφέρονται στους προσφεύγοντες, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), άρθρα που εφαρμόζονται από το Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, ΕΕ, οι προσφεύγοντες έχουν δικαίωμα για την άσκηση ενώπιον του Πρωτοδικείου της υπό κρίση προσφυγής.

44 Στη συνέχεια, προκειμένου περί των αρχών της ισότητας των όπλων, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, καταρχάς, ότι μια προσφυγή κατά της προσβαλλομένης πράξεως από ένα παραγωγό paraquat, όπως η Syngenta, θα κηρυσσόταν απαράδεκτη βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, όπως προκύπτει από τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 2001, Τ-112/00 και Τ-122/00, Iberotam κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-97, σκέψη 79). Πάντως, η καθιερωμένη με τα άρθρα 6, 13 και 14 της ΕΣΔΑ αρχή της ισότητας των όπλων απαιτεί όπως διάδικοι για τους οποίους μια θεσπισμένη από την Επιτροπή πράξη έχει ενάντια αποτελέσματα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους τις ίδιες από την άποψη των μέσων ένδικης προστασίας δυνατότητες. Συναφώς, προσθέτουν ότι ουδεμία ασκεί εν προκειμένω επιρροή η απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1969, 10/68 και 18/68, Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 159), κατά την οποία το δικαίωμα για άσκηση προσφυγής ιδιωτών δεν μπορεί να απορρέει από το γεγονός και μόνον ότι βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση με τους αποδέκτες της προσβαλλομένης πράξεως, και τούτο εφόσον η απόφαση αυτή αφορά ανταγωνιστικές σχέσεις, πράγμα που ουδόλως συμβαίνει εν προκειμένω.

45 Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσφυγή τους είναι παραδεκτή ενόψει των αιτιολογικών σκέψεων της προτάσεως περί κανονισμού Århus. Στις αιτιολογικές αυτές σκέψεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν παρίσταται ανάγκη τροποποιήσεως του άρθρου 230 ΕΚ, ώστε να αναγνωριστεί το δικαίωμα για άσκηση προσφυγής των ευρωπαϊκών οργανισμών για την προάσπιση του περιβάλλοντος, οι οποίοι πληρούν ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια τα οποία έχουν θεσπιστεί με την εν λόγω πρόταση. Όμως, οι προσφεύγοντες πληρούν τα εν λόγω κριτήρια, πράγμα που, σύμφωνα με τη θέση της Επιτροπής, αρκεί για να τους αναγνωριστεί δικαίωμα για άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης πράξεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

46 Δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται [...] να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σε αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά».

47 Εν προκειμένω, από το άρθρο 6 της προσβαλλομένης πράξεως προκύπτει ότι η εν λόγω πράξη έχει ως μόνους αποδέκτες τα κράτη μέλη. Επομένως, στους προσφεύγοντες εναπόκειται να καταδείξουν, ιδίως, ότι αυτή η πράξη, της οποίας δεν είναι αποδέκτες, τους αφορά ατομικώς.

48 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι προσφεύγοντες οι οποίοι, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, δεν είναι αποδέκτες μιας πράξεως μπορούν να ισχυριστούν ότι η τελευταία τους αφορά ατομικώς μόνον εφόσον τους θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που τους προσιδιάζουν ή μιας πραγματικής καταστάσεως που

τους χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της πράξεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36, καθώς και την παρατιθέμενη σχετική νομολογία).

49 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί εάν, εν προκειμένω, η προσβαλλομένη πράξη αφορά τους προσφεύγοντες λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που τους προσιδιάζουν ή εάν υφίσταται μια πραγματική κατάσταση που τους διαφοροποιεί, από πλευράς της προσβαλλομένης πράξεως, σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο.

50 Οι προσφεύγοντες, προκειμένου να αποδείξουν ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά ατομικώς, ισχυρίζονται, πρώτον, ότι η πράξη αυτή τους θίγει λόγω των σοβαρών αρνητικών συνεπειών που συνεπάγεται όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία της υγείας των εργαζομένων, συνεπειών που μεταφράζονται από μια οπισθοδρόμηση σε σχέση με την προστασία των συμφερόντων αυτών. Εξάλλου, ειδικώς η Naturskyddföreningen θίγεται, επίσης, λόγω των προσβολών στα δικαιώματά της που συνεπάγεται η αποτελούσα το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής πράξη.

51 Επιβάλλεται, καταρχάς, να σημειωθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν διευκρινίζουν σε τι ακριβώς συνίσταται η υποβάθμιση που η προσβαλλομένη πράξη συνεπάγεται όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των εργαζομένων ούτε προσκομίζουν συγκεκριμένα στοιχεία προκειμένου να στηρίξουν την προβαλλόμενη σοβαρή προσβολή των δικαιωμάτων κυριότητας της Naturskyddföreningen.

52 Στη συνέχεια, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, η προσβαλλομένη πράξη έχει, κατ' ουσίαν, ως αποτέλεσμα την τροποποίηση του παραρτήματος I της οδηγίας

91/414, εφόσον προσθέτει σ' αυτό την ενεργό ουσία paraquat και διασαφηνίζει τους όρους της χρήσεώς της ως ενεργού ουσίας (άρθρο 1)· την επιβολή στα κράτη μέλη της υποχρεώσεως να προβούν, αφενός, σε επανεξέταση όλων των χορηγηθεισών αδειών όσον αφορά κάθε φυτοπροστατευτικό προϊόν περιέχον paraquat και, αφετέρου, σε επανεκτίμηση των εγκριθέντων φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν paraquat (άρθρο 3)· την επιβολή στα κράτη μέλη της υποχρεώσεως να ενεργήσουν κατά τρόπον ώστε οι κάτοχοι αδειών να διαβιβάσουν έκθεση, το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2008, σχετικά με τις συνέπειες των μέτρων που στοχεύουν στη μείωση των κινδύνων και που πρέπει να εφαρμοστούν στο πλαίσιο προγράμματος ελέγχου και σχετικά με την εφαρμογή των εξελίξεων στα παρασκευάσματα του paraquat (άρθρο 4, πρώτο εδάφιο), και την επιβολή στην Επιτροπή της υποχρεώσεως να υποβάλει στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της προσβαλλομένης πράξεως, αναφέροντας εάν οι απαιτήσεις για την συμπλήρωση στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414 εξακολουθούν να πληρούνται καθώς και προτείνοντας οποιαδήποτε τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της διαγραφής από το παράρτημα, εφόσον την κρίνει αναγκαία (άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο).

53 Ανεξαρτήτως του ζητήματος ποια ή ποιες από τις διατάξεις αυτές συνιστούν, κατά τους προσφεύγοντες, σοβαρή προσβολή των συμφερόντων που αυτοί προασπίζονται, υπό τη μορφή οπισθοδρόμησης όσον αφορά την προστασία αυτών των συμφερόντων, καθώς και σοβαρή προσβολή των δικαιωμάτων κυριότητας του ενός εξ αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτές οι διατάξεις τους θίγουν υπό την αντικειμενική ιδιότητά τους ως φορέων δραστηριοποιημένων στην προστασία του περιβάλλοντος ή για την υγεία των εργαζομένων ή ακόμη κατόχων δικαιωμάτων κυριότητας, και τούτο όπως ακριβώς και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που θα βρισκόταν στην ίδια κατάσταση.

54 Πάντως, όπως προκύπτει από τη νομολογία, αυτή και μόνον η ιδιότητα δεν αρκεί για να καταδειχθεί ότι η προσβαλλομένη πράξη αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες (βλ., κατά την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-321/95 P, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1651, σκέψη 28, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 2003, Τ-154/02, Villiger Söhne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1921, σκέψη 47, καθώς και την παρατιθέμενη σχετική νομολογία).

55 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι οι προβαλλόμενες σοβαρές αρνητικές συνέπειες της προσβαλλομένης πράξεως επί των συμφερόντων και των δικαιωμάτων κυριότητας των προσφευγόντων δεν επιτρέπουν να καταδειχθεί ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά ατομικώς.

56 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι ΕΕΒ και EFFAT διαθέτουν ειδικό καθεστώς ως σύμβουλοι των κοινοτικών οργάνων, ότι οι Natuur en Milieu, Naturskyddföreningen καθώς και οι IUF απολαύουν παρομοίου καθεστώτος στις εθνικές ή υπερεθνικές αρχές και ότι, σύμφωνα με το εκ του καταστατικού αντικείμενό τους, ορισμένοι από τους προσφεύγοντες έχουν ρητώς ζητήσει από την Επιτροπή να μην καταχωρίσει το paraquat στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.

57 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί, καταρχάς, ότι η παρέμβαση ενός προσώπου, κατά τον άλφα ή βήτα τρόπο, στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση μιας κοινοτικής πράξεως μπορεί να το εξατομικεύσει σε σχέση με την εν λόγω πράξη μόνον όταν από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία προβλέπονται για το πρόσωπο αυτό ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (βλ. τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2002, Τ-339/00, Bactria κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2287, σκέψη 51, καθώς και την παρατιθέμενη σχετική νομολογία). Όμως, εν προκειμένω, η ισχύουσα όσον αφορά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως κοινοτική νομοθεσία δεν προβλέπει καμιά διαδικαστική εγγύηση υπέρ των προσφευγόντων ούτε καν οποιαδήποτε συμμετοχή κοινοτικών, εθνικών ή υπερεθνικών συμβουλευτικών οργάνων, μεταξύ των οποίων οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι περιλαμβάνονται. Ως εκ τούτου, ούτε το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες ζήτησαν από τις κοινοτικές αρχές να μην καταχωριστεί το paraquat στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414 ούτε η προβαλλόμενη συμμετοχή τους σε συμβουλευτικά όργανα δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά ατομικώς.

58 Τρίτον, προκειμένου περί του επιχειρήματος κατά το οποίο το ολλανδικό και σουηδικό δίκαιο αναγνωρίζουν ότι οι πράξεις που θίγουν τα συμφέροντα που

προασπίζουν οι προσφεύγοντες τους αφορούν ατομικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το αναγνωριζόμενο στο πλαίσιο ορισμένων εννόμων τάξεων των κρατών μελών δικαίωμα προσφυγής όσον αφορά τους προσφεύγοντες αυτούς ουδεμία ασκεί επιρροή όσον αφορά την εκτίμηση του δικαιώματός τους για άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά κοινοτικής πράξεως, σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., κατά την έννοια αυτή, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 1995, Τ-585/93, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2205, σκέψη 51).

59 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν προβλέπει, στο παρόν στάδιο εξελίξεώς του, δικαίωμα για άσκηση προσφυγής, βάσει συλλογικού συμφέροντος, ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, όπως διατείνονται εν προκειμένω οι προσφεύγοντες.

60 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι μια αποτελεσματική ένδικη προστασία, όπως αυτή που έχει καθιερωθεί από τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ, που εφαρμόζεται επί των κοινοτικών οργάνων δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, ΕΕ, απαιτεί να κηρυχθεί η υπό κρίση προσφυγή παραδεκτή για τον λόγο, ότι αφενός, οι ενώπιον των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων κινούμενες ένδικες διαδικασίες είναι χρονοβόρες, περίπλοκες και δαπανηρές και, αφετέρου, αυτά τα δικαιοδοτικά όργανα δεν μπορούν να επιλύσουν τα τεθέντα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής προβλήματα.

61 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το δικαίωμα για αποτελεσματική ένδικη προστασία αποτελεί μέρος των γενικών αρχών δικαίου που απορρέουν από τις κοινές στα κράτη μέλη συνταγματικές παραδόσεις και ότι, στην πραγματικότητα, το δικαίωμα αυτό έχει επίσης καθιερωθεί με τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 48 απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψεις 38 και 39).

62 Με την ίδια αυτή απόφαση, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η Συνθήκη ΕΚ, αφενός, με τα άρθρα 230 ΕΚ και 241 ΕΚ και, αφετέρου, με το άρθρό της 234 ΕΚ, έχει θεσπίσει ένα πλήρες σύστημα μέσων ένδικης προστασίας και διαδικασιών, με σκοπό τη διασφάλιση του ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων των οργάνων, αναθέτοντας το έργο αυτό στον κοινοτικό δικαστή. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που δεν έχουν τη δυνατότητα, λόγω των προϋποθέσεων παραδεκτού του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, να προσβάλουν ευθέως κοινοτικές πράξεις γενικού περιεχομένου, μπορούν ανάλογα με την περίπτωση, να προβάλουν το ανίσχυρο τέτοιων πράξεων είτε παρεμπιπτόντως, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, ενώπιον του κοινοτικού δικαστή είτε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, υποχρεώνοντας τα τελευταία, τα οποία δεν είναι αρμόδια, να απευθυνθούν στο Δικαστήριο μέσω υποβολής σχετικού προδικαστικού ερωτήματος (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 48 απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 40).

63 Τέλος, από τη νομολογία προκύπτει ότι το παραδεκτό μιας ενώπιον του κοινοτικού δικαστή προσφυγής ακυρώσεως δεν μπορεί να εξαρτάται από το εάν υφίσταται μέσον ένδικης προστασίας στο πλαίσιο των εθνικών δικαστηρίων το οποίο να επιτρέπει την εξέταση του κύρους της πράξης της οποίας ζητείται η ακύρωση (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 48 απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 46).

64 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, σύμφωνα με την καθιερωθείσα από το Δικαστήριο νομολογιακή αντίληψη, το επιχείρημα που αντλείται από την προβαλλόμενη από τους προσφεύγοντες αποτελεσματική ένδικη προστασία δεν μπορεί να στηρίξει, από μόνο του, το παραδεκτό της προσφυγής τους.

65 Πέμπτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσφυγή τους πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή κατ' εφαρμογήν της αρχής της ισότητας των όπλων. Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι το απλό γεγονός ότι ένας προσφεύγων θίγεται από μια πράξη στο πλαίσιο της ανταγωνιστικής σχέσεώς του

με άλλο πρόσωπο που διαθέτει το δικαίωμα για άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της πράξεως αυτής δεν αρκεί για να απονείμει στον προσφεύγοντα αυτό το δικαίωμα για άσκηση προσφυγής (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 44 απόφαση Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 7, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 2000, C-106/98 P, Comité d'entreprise de la société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3649, σκέψη 41). Υπό τις συνθήκες αυτές, έστω και αν γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ότι ο παρεμβαίνων δικαιούται να ασκήσει προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης πράξεως, αυτό και μόνο το γεγονός ούτε αποδεικνύει ότι οι προσφεύγοντες πληρούν την προϋπόθεση σχετικά με το ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά ατομικώς ούτε τους απαλλάσσει από το να αποδείξουν ότι πληρούν αυτή την προϋπόθεση.

66 Τέλος, έκτον, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι το δικαίωμά τους για άσκηση προσφυγής απορρέει από το γεγονός ότι, αφενός, η Επιτροπή αναφέρει, στις αιτιολογικές σκέψεις της προτάσεως κανονισμού Århus, ότι οι ευρωπαϊκές ενώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος που πληρούν ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια έχουν δικαίωμα για άσκηση προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και ότι, αφετέρου, εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες ικανοποιούν τα εν λόγω αντικειμενικά κριτήρια.

67 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, καταρχάς, ότι αντίκειται προς τις διέπουσες την ιεραρχία των κανόνων αρχές (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1992, C-240/90, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-5383, σκέψη 42) το να παρέχει μια πράξη παράγωγου δικαίου δικαίωμα για άσκηση προσφυγής σε ιδιώτες που δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Το ίδιο ισχύει, κατά μείζονα λόγο, και όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις προτάσεως πράξεως παράγωγου δικαίου.

68 Κατά συνέπεια, οι προβαλλόμενες από τις προσφεύγοντες αιτιολογικές σκέψεις δεν τους απαλλάσσουν από την υποχρέωση να αποδείξουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη τους αφορά ατομικώς. Εξάλλου, έστω και αν γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες

αποτελούν οντότητες έχουσες τη σχετική ιδιότητα κατά την έννοια της προτάσεως του κανονισμού Århus, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι εν λόγω προσφεύγοντες δεν επικαλούνται κανένα λόγο κατά τον οποίο αυτή η ιδιότητα θα επέτρεπε να θεωρηθεί ότι η προσβαλλομένη πράξη τους αφορά ατομικώς.

69 Ενόψει όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσβαλλομένη πράξη δεν αφορά τους προσφεύγοντες ατομικώς. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξεταστεί το ζήτημα εάν η εν λόγω πράξη τους αφορά άμεσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

70 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

71 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Οι προσφεύγοντες φέρουν, εκτός από τα δικά τους δικαστικά έξοδα, και αυτά της Επιτροπής.

3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 28 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung